

[Brorsen.]

været. Der har været Talemaader, men da de skulde omsættes i Virkelighed, var der ingen Forhandlingsvilje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: De Udtalelser, som er faldet, siden jeg havde min sidste korte Bemærkning — det er jo den Form, hvorunder enhver større Debat er tvunget til at slutte under den nuværende Forretningsorden —, gør det muligt for mig at fortsætte, hvor jeg slap, nemlig ved Spørgsmaalet om Regeringens Stilling over for Forhandling.

Regeringen havde jo sit Forslag og vilde ikke modtage det Forslag, Konservatismen fremsatte om en fornyet Drøftelse med den ansvarlige Sagkundskab. Vi udarbejdede da vore Ændringsforslag, som med Hensyn til den Udgift, de paalægger Landet, ikke med Rette kunde siges at være saaledes, at der her blev krævet noget af det danske Folk, som vilde hindre det i at gennemføre de sociale, kulturelle og erhvervsmæssige Opgaver, som Regeringen ønsker gennemført. Og hvad Svar har vi da faaet paa dette Tilbud? Har Regeringen overhovedet gjort noget Skridt til at undersøge, om der kunde komme en Overenskomst i Stand? Nej, Regeringen har saavel over for Venstre som over for Det konservative Folkeparti uden nogen Motivering, uden at drøfte noget af vore Forslag i Enkeltheder, uden at sige, hvor de gik for vidt, og hvor Regeringen for sit Vedkommende kunde tænke sig at komme os i Møde, blankt afvist det med en eneste Motivering: de fjernede sig for langt fra Regeringens økonomiske Grundlag. Denne Holdning fra Regeringens Side viser klart og utvetydigt, at Regeringen og dens Partier paa intet Tidspunkt, hvor vi har forhandlet Forsvarsspørgsmaalet, har været rede til eller haft Vilje til at indlade sig paa nogen reel Forhandling med de andre Partier. Man har stillet sig paa det Standpunkt, at man vilde høre, hvad de havde at sige, men da Øjeblikket var inde til Forhandlingens Begyndelse, afviste man blankt med en Motivering, som man lige saa godt kunde have givet den første Dag som den sidste. Derfor vil det ikke lykkes Regeringen at tilsløre den Kendsgerning, at den Overenskomst, som har bestaaet mellem Det radikale Venstre og Socialdemokratiet forud

for Forslagenes Forelæggelse, har gjort det umuligt for Regeringen at indlade sig paa en politisk Forhandling med Oppositionen.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen):

Det er *ikke* rigtigt, at en Overenskomst mellem Det radikale Venstre og Socialdemokratiet har forhindret en Forhandling med andre Partier. Regeringen har paa de to Partiers Vegne erklæret sig villig til en Forhandling, vi har paa Venstres skriftlige Henvendelse fornyet dette Tilsagn og udbedt os nærmere Oplysninger om, hvad Venstre tænkte sig med sin Henvendelse. Vi har saa faaet Venstres Forslag i Udvalget, lydende paa en halv Snes Millioner Kroner mere end Regeringsforslaget. Regeringens Forslag betyder godt 6 Mill. Kr. ud over de nugældende økonomiske Rammer. Det kunde ikke undre Venstre, at 10 Millioner til de 6 Millioners Forøgelse, Regeringen havde foreslaaet, var at gaa for vidt. Dette erklærede jeg i Udvalget, og det maatte da være Venstres Opgave, hvis det virkelig ønskede en Forhandling, at tilkendegive over for Regeringen, paa hvilke Omraader de mente det forvarligt at slaa af paa deres Tilbud.

Til de Konservative vil jeg gerne sige, at deres Forslag, der ligger millionvidt fra Regeringens, kunde ikke danne noget Forhandlingsgrundlag for Regeringen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Under denne Debat har alle de fire Partier, som tror, at Danmark kan have krigsmæssige Opgaver, talt om Sikkerhed. Vi hører det ærede Medlem Hr. Rager sige, at Regeringens Forslag byder lige saa stor Sikkerhed som de Konservatives, og vi hører de Konservative sige, at Regeringens Forslag er ikke bedre end det tidligere Forslag om Vagtværn og Statsmarine eller Politiorning. Jeg deler den Opfattelse, at der hverken gennem de Konservatives Forslag eller gennem de Forslag, der er stillet af Regeringen, ydes nogen som helst Sikkerhed, men jeg mener, at man ved Vedtagelsen af disse Forslag blot vil foregøgle Befolkningen en Sikkerhed, som ikke findes, og anser derfor baade Vedtagelsen af Regeringens Forslag og af de Konservatives for farlig. Jeg maa anse de Konservatives for at være det farligste og dyreste; men begge Lovforslag er efter min Opfattelse uærlige.